

Maade, som man nu vil ramme Skibsfarten.

Jeg skal et Øjeblik se paa de Indvendinger, der fra Redernes Side er rejste mod en særlig Afgift paa Skibsfarten. Man har hævdet, at en saadan Afgift betød et Indgreb i Næringslivets Handlefrihed. Dette Argument vilde være paa sin Plads, hvis Talen var om almindelige dagligdags Forhold, hvis der ikke forelaa en Situation som Krigssituationen. Under de foreliggende Omstændigheder derimod bør man ikke holde Næringslivets Handlefrihed, men Almenvellet i første Række, og dette Almenvel kræver, som jeg før har udviklet, at der gøres noget. Endvidere har man fra Redernes Side fremhævet, at Skibsfarten, før Krigssituationen indtraadte, har haft saa trange Kaar, at det er uretfærdigt nu at slaa ned paa denne Virksomhed, fordi den har faaet gode Kaar, og man har fremhævet, hvorledes Skibsfarten tidligere har savnet Støtte fra Statens Side. Maa jeg i denne Forbindelse straks sige, at min Tanke ikke er, at Rederne skal rammes paa en saadan Maade, at de med Rette kan beklage sig over det! For mig skal det fundamentale i den Lovgivning, der her skal foregaa, være, at den tilrettelægges saaledes, at Skibsfarten ikke har noget at beklage sig over, naar den holder sine Ønsker og Fordringer indenfor rimelige Grænser. Skibsfarten skal have en Fortjeneste, efter min Mening endog en rundelig Fortjeneste, som kan dække den Risiko, den løber under de nuværende alvorlige Forhold. Jeg tvivler ikke om, at man paa samme Tid kan opnaa det Formaal, som Regeringen og Lovgivningsmagten her opstiller, og tage alle mulige Hensyn til Skibsfarten. Man har endvidere fra Rederside antydnet, at Kapitalen som Følge af de foreslaaede Foranstaltninger maaske vilde udvandre fra Danmark, at den Kapital, som ønskedes anbragt i Skibsfartsvirksomhed, maaske vilde gaa til vore Nabolande. Jeg tror, at denne Frygt er ubegrundet. Vi hørte i Lørdags baade fra den højtærede Indenrigsminister og fra mit Partis Ordfører, hvorledes Nabolandene allerede har Foranstaltninger under Forberedelse, som er af en saadan Natur, at Kapitalen i Skibsfarten, hvis Talen blev om at udvandre, maatte være i høj Grad forbedret paa, at den kunde komme fra Scylla i Charybdis.

Endelig vender jeg mig til den Del af Redernes Betragtninger, der gaar ud

paa, at man allerede ved de eksisterende Skattelove — jeg tænker herved paa Loven om en overordentlig Krigsskat — har ramt Skibsfarten saa stærkt, at dette foreløbig burde være nok. Paa eet Punkt slutter jeg mig til Skibsfartens Beklagelser, nemlig vedrørende det i vor Skattelovgivning gennemførte System for en særlig Aktieselskabsbeskatning, en Beskatningsform, der gaar ud paa at beskatte den Indkomst, der flyder af Aktiekapital i Form af Aktieudbytte, ikke een Gang, men to Gange, ja, under visse Forhold, nemlig med Hensyn til Muligheden for Kildeartstillæg i den kommunale Beskatning, op til henimod tre Gange. Jeg har tidligere fra denne Talerstol ivret mod denne Beskatningsform og skal ikke komme dybere ind paa dette Tema ud over at pege paa, at den Uretfærdighed, der efter min Mening klæber ved den Form, man i saa Henseende har valgt, træder særlig frem nu, da det har været nødvendigt at gaa til saa høje Skattesatser som dem, man har været nødt til at anvende. Jeg kan ikke se, at det er en rimelig Beskatningsform. Jeg holder mig til det Eksempel, der blev benyttet af den ærede Ordfører for mit Parti (N. Neergaard) forleden Dag. Han regnede ud, at man, efter de eksisterende Love, allerede nu rammer Aktieselskabernes Indkomster med — naar man holder sig paa den sikre Side — op til 45 pCt. Det faktiske Forhold er, at en Rederivirksomhed, der drives f. Eks. under Firmaet: „A/S. Brødrene Petersen“, kan komme af med disse 45 pCt. Men hvis den selvsamme Virksomhed drives af de selvsamme Mennesker og med de selvsamme Ejere, men under Firmaet: „Interessentskabet Brødrene Petersen“, kan den slippe med 20 indtil 25 pCt. Jeg kan ikke se, at der er nogen Rimelighed i dette. Jeg finder, at der her er nogen Grund til Beklagelse. Men ud over dette maa jeg gentage, hvad den ærede Ordfører for mit Parti allerede har sagt — Udtalelser, som jeg ganske gør til mine —, at jeg finder det betimeligt, naar mit Parti ønsker baade en Revision af Loven om den overordentlige Krigsskat — en Revision, der skal gaa ud paa dels en Regulering, dels en Forhøjelse af Afgiften for en Række Virksomheder — og en Afgift lagt paa Skibsfarten.

Spørgsmaalet bliver nu, om den Form, som Regeringen har valgt for denne Afgift, er den rette. Jeg skal holde mig alene til denne Side af Sagen. Der kunde være Anledning til ogsaa at tale om den